

וְבָתֵּר כִּן נִפְק לְתַרְבוֹת רָעָה, וְעֵבִיד תִּירֵי עֲגָלִי
 דְּדַהֲבָא, וְחָטָא וְהֶחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל. (ד) ^ר
 אָמַר לְהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲרִיכָל
 שְׁפַע דְּהוּה יְהִיב לְכוּן, אַתְּהַפֵּן לְכוּן בְּזוּהֵמָא,
 לֹא הָוה טַב לְכוּן דְּתִיתִי לִיה הָכָא בְּשַׁעְתָּא
 דְּהוּה זַכָּאי, וְהוּה אוֹלִיף לִיה מַטְטְרוּ"ן
 אוּרִייתָא. בְּשַׁעְתָּא הֵהִיא, פְּתַחוּ פְּלֵהוּ וְאָמְרוּ,
 (תהלים קיט קלו) צְדִיק אֶתָּה ה' וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. וְעַל
 דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יֵרַד לְגַנּוּ לְלִקּוּט שׁוֹשְׁנִים.
 פְּתַח יְנוּקָא וְאָמַר, (מיכה א ג) עָמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ
 וּמָה הִלְאֵתִיךְ עֲנֵה בִי. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּחֻבִּיבוּתָא דְאִית לִיה עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהוֹן
 עָמִי. מָה עָשִׂיתִי לָךְ, לָמָה עָשִׂיתִי לָךְ. אֵלָא
 דְּתַזְלוּן לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת,
 וְתַסְהִידוּ בִּי דְאָנָא אֶחָד, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב,
 (דברים ו ד) ה' אֶחָד. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב עֲנֵה בִי.

פְּתַח הַתִּינוּק וְאָמַר, (מיכה ו) עָמִי
 מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאֵתִיךְ עֲנֵה
 בִּי. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּחֻבִּיבוּת
 שְׂיֵשׁ לוֹ עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהֶם:
 עָמִי, מָה עָשִׂיתִי לָךְ? לָמָה עָשִׂיתִי
 לָךְ? אֵלָא שְׁתַּלְכוּ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת
 וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְתַעֲיִדוּ בִּי שְׂאֲנִי
 אֶחָד. זְהוּ שְׁכַתוּב (דברים ו) ה' אֶחָד.
 זְהוּ שְׁכַתוּב עֲנֵה בִּי.

תַּעֲיִדוּ שְׂאֲנִי אֶחָד, וּמַתְעֵלָה עַל
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת,
 שֶׁהֵם בְּפִרְשֵׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן
 וְאֶהְבֵּת עַד וְהִיָּה, וְתַעֲשׂוּ לִיחָד
 שְׁמִי עֲלֵיכֶם. וְהוּא הַשֵּׁם בְּדַגְמַת
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.
 וּבִשְׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת
 יֵשׁ בְּפִרְשֵׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְהִיָּה
 עַד וּשְׁמַתֶּם. וּבִשְׁם שֶׁל חֲמִשִּׁים
 תְּבוּת מִן וּשְׁמַתֶּם עַד סוּף
 הַפְּרָשָׁה, כְּחֻשְׁבוֹן שְׁעָרֵי בִּינָה.
 וּבִשְׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם מִן
 וַיֹּאמֶר עַד סוּף הַפְּרָשָׁה.

וְאוֹתָן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת עִם שְׁתַּיִם
 עֲשֶׂרָה תְּבוּת שְׂיֵשׁ בְּקְרִיאַת שְׁמַע,
 (שני יחודים) עֲלִיוֹנִים, יַעֲשׂוּ כָלֶם
 מֵאֲתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה,
 כְּחֻשְׁבוֹן מֵאֲתַיִם אַרְבָּעִים
 וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים. וְכָל אִישׁ
 שִׁיקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע פְּרָאוֹי, כָּל
 תְּבָה וְתְבָה מִשְׁפִּיעָה בְּכָל אֵיבָר
 וְאֵיבָר שְׁלוֹ. וְאִם הָאִישׁ לֹא יִקְרָא

וְבָתֵּר כִּן נִפְק לְתַרְבוֹת רָעָה, וְעֵבִיד תִּירֵי עֲגָלִי
 דְּדַהֲבָא, וְחָטָא וְהֶחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל. (ד) ^ר
 אָמַר לְהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲרִיכָל
 שְׁפַע דְּהוּה יְהִיב לְכוּן, אַתְּהַפֵּן לְכוּן בְּזוּהֵמָא,
 לֹא הָוה טַב לְכוּן דְּתִיתִי לִיה הָכָא בְּשַׁעְתָּא
 דְּהוּה זַכָּאי, וְהוּה אוֹלִיף לִיה מַטְטְרוּ"ן
 אוּרִייתָא. בְּשַׁעְתָּא הֵהִיא, פְּתַחוּ פְּלֵהוּ וְאָמְרוּ,
 (תהלים קיט קלו) צְדִיק אֶתָּה ה' וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. וְעַל
 דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יֵרַד לְגַנּוּ לְלִקּוּט שׁוֹשְׁנִים.
 פְּתַח יְנוּקָא וְאָמַר, (מיכה א ג) עָמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ
 וּמָה הִלְאֵתִיךְ עֲנֵה בִי. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּחֻבִּיבוּתָא דְאִית לִיה עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהוֹן
 עָמִי. מָה עָשִׂיתִי לָךְ, לָמָה עָשִׂיתִי לָךְ. אֵלָא
 דְּתַזְלוּן לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת,
 וְתַסְהִידוּ בִּי דְאָנָא אֶחָד, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב,
 (דברים ו ד) ה' אֶחָד. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב עֲנֵה בִי.

תַּסְהִידוּ דְאָנָא חַד, וּמַתְעֵלָה עַל שְׁמָא דְמ"ב
 תִּיבִין, דְּאֵינוּן בְּפִרְשֵׁת קְרִיאַת שְׁמַע,
 מִן וְאֶהְבֵּת עַד וְהִיָּה. וְתַעֲבִידוּ לִיחָדָא שְׁמִי
 עֲלֵיכֶם. וְאִיהוּ שְׁמָא פְּדוּגְמָא שְׁמָא דְמ"ב
 שְׁמַהֲן.

וּבִשְׁמָא דְשְׁבַעִין וְתִרִין תִּיבִין, דְאִית בְּפִרְשֵׁת
 קְרִיַת שְׁמַע, מִן וְהִיָּה עַד וּשְׁמַתֶּם.
 וּבִשְׁמָא דְחֲמִשִּׁין תִּיבִין, מִן וּשְׁמַתֶּם עַד סוּף
 פְּרָשָׁתָא, כְּחֻשְׁבוֹן שְׁעָרֵי בִּינָה. וּבִשְׁמָא
 דְשְׁבַעִין וְתִרִין, מִן וַיֹּאמֶר עַד סוּף הַפְּרָשָׁה.
 וְאֵינוּן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן, עִם תִּרִיסר תִּיבִין דְאִית
 בְּקְרִיאַת שְׁמַע, (תִּרִין יחודים) עֵילְאִין,
 יַתְעֲבִידוּ פְּלֵהוּ מֵאֲתַן וְאַרְבָּעִין וְתַמְנָא,
 כְּחֻשְׁבוֹן מֵאֲתַיִם וּשְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים אֵבָרִים. וְכָל
 אִישׁ דִּיקְרִי קְרִיַת שְׁמַע כְּדָקָא יְאוּת, כָּל תִּיבָה
 וְתִיבָה מִשְׁפִּיעָה בְּכָל אֵבָר וְאֵבָר דִּילִיָּה. וְאִי
 אִישׁ לֹא יִקְרִי קְרִיַת שְׁמַע בִּימְמָא וּבְלִילָא,

קריאת שמע ביום ובלילה, כל איבר ואיבר שלו יתמלא מרוח רעה, ומכל דברים ומחלות רעות של העולם.

אמר התינוק: שלש תבות הן שחסרות מן מאתים ארבעים ושמונה התבות, ובמה נשלמות? אמר: אני שמעתי מאבא, עם ה' אלהיכם אמת.

פתח הסבא של התינוק ואמר: (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים בה מעט וגו', ומצא בה ילד מספן וחקם וגו'. בא וראה, עיר קטנה - זו תבת נח. ואנשים בה מעט - אלו אשתו ובניו ונשי בניו, וחיית ועופות ובהמות. ובא אליך מלך גדול וסבב אותה - זה יצר הרע. ומצא בה איש מספן וחקם - זה נח. ומלט הוא את העיר ברחמיו.

סתרי תורה

סעודות השבת, בכל אותם ההמונים העליונים. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה'. היום לא תמצאוהו בשדה. שלש פעמים היום, כחשבון שלש סעודות, שנקראו ענג. ומהו ענג? זהו שפתוב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג. (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן. ובחשבון שלש גליות שאמר משה כנגדן אהי"ה אהי"ה אהי"ה שלש פעמים.

אני אהיה עמכם בגלות הראשונה, זהו שאמרו, גלו למצרים - שכינה עמהם. ואני אהיה עמכם בגלות השנייה, זהו שאמרו, גלו לבבל - שכינה עמהם. ואני אהיה עמכם בגלות השלישית, זהו שאמרו, גלו ליון - שכינה עמהם. אהיה רביעי לא גלה להם, אלא (ישעיה ט) אני ה' בעתה אחישנה. זכו - אחישנה.

כל אבר ואבר דיליה יתמלי מן רוח רעה, ומכל מלין ומרעין בישין דעלמא.

אמר ינוקא, תלת תיבין אינון, דחסרין מן קרית שמע, מן רמ"ח תיבין, ובמה אשתלימו. אמר, אנה שמענא מאבא, עם ה' אלהיכם אמת.

פתח סבא דינוקא ואמר, (קהלת ט יד) עיר קטנה ואנשים בה מעט וגו', ומצא בה ילד מספן חכם וגו'. תא חזי, עיר קטנה, דא תיבת נח. ואנשים בה מעט, אלו אשתו ובניו ונשי בניו, וחיית ועופות ובהמות. ובא אליה מלך גדול וסבב אותה, זה יצר הרע. ומצא בה איש מספן וחקם, דא נח. ומלט הוא את העיר ברחמיו.

סתרי תורה:

סעודתי דשבת בכל אינון אוכלוסין עילאין. (שמות טז כה) ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה. היום לא תמצאוהו בשדה. תלת זמנין היום, כחושבון תלת סעודתי, דאתקריאו ענג. ומהו ענג. דא הוא דכתיב, (ישעיה נח יג) וקראת לשבת ענג. (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן. ובחושבון תלת גליות, שאמר משה כנגדן אהי"ה אהי"ה אהי"ה תלת זמנין.

אנה אהיה עמכון בגלותא קדמאה, דא הוא דאמרו, גלו למצרים שכינה עמהם. ואנה אהיה עמכון בגלותא תניינא, דא הוא דאמרו, גלו לבבל שכינה עמהם. ואנה אהיה עמכון בגלותא תליתאה, דא הוא דאמרו, גלו ליון שכינה עמהם. אהיה רביעאה לא גילה להון, אלא (ישעיה ט כב) אני ה' בעתה אחישנה. זכו אחישנה, לא זכו בעתה.

(אמר רבי פנחס, רצה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל וכו').

הא חזי, אם ישיבו לא נשארו בגלות יום אחד שלם. אמר ליה בחשאי, מהו יום אחד,

זהו שאמר (בראשית כט ז) הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה וגו'. אם תבו בתיובתא, יצאו לזמן היום שאמר הנביא. ואם לאו לא עת האסף המקנה, השקו הצאן ולכו רעו. בספרא דרב המנונא סבא, אם לא תבו בתיובתא, לא יפקון עד דישתלים שמה דקודשא בריך הוא יהו"ה.

דבר אחר, ישראל נמשלו ליונה, והכנפים למצות, כמו בשעה שהיונה יש לה כנפים, והכנפים שלמים, לא יש עוף בעולם שיקחה. כן ישראל, בשעה שהם שלמים במצות, לא יש בכל העולם מי שיוכל להם. כמו שהוא כתוב בפרשת בלעם (במדבר כג ח) מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'. ואחר כך זנו אחרי אלהיהם, ויחר אף ה' בהם.

ועל דא (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. ומהו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. זהו (בראשית ו ה) רק רע כל היום, וזהו רע רע יאמר וגו'.

ועל דא (שמות לג כג) וראית את אחורי. הדא הוא דכתיב, (איכה ב ג) השיב אחור ימינו. וכתיב (דברים לב כ) אסתירה פני מהם אראה מה אחריהם וגו'. ועל דא בשעה שישאל היו בלב שלם לפני ה', מה היתה. (דברים ה ד) פנים בפנים דבר ה'. (ואם לאו, בספרא דאחוריים). וזהו העריות. הדא הוא דכתיב, (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה.

ויש אחור מן קדושה. הדא הוא דכתיב, (הושע יא ב) אחר"י ה' ילכו פאריה ישאג. ואתקרי

לא זכו - בעתה. (אמר רבי פנחס, רצה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל וכו').

בא וראה, אם ישובו, לא נשארו בגלות יום אחד שלם. אמר לו בחשאי, מהו יום אחד? זהו שאמר (בראשית כט ז) הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה וגו'. אם שבו בתשובה, יצאו לזמן היום שאמר הנביא. ואם לא עת האסף המקנה, השקו הצאן ולכו רעו. בספרא של רב המנונא סבא, אם לא שבו בתשובה, לא יצאו עד שישתלים שמו של הקדוש ברוך הוא יהו"ה.

דבר אחר, ישראל נמשלו ליונה, והכנפים למצות. כמו בשעה שהיונה יש לה כנפים והכנפים שלמים, לא יש עוף בעולם שיקחה - כן ישראל, בשעה שהם שלמים במצות, לא יש בכל העולם מי שיוכל להם. כמו שהוא כתוב בפרשת בלעם (במדבר כג ח) מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'. ואחר כך זנו אחרי אלהיהם, ויחר אף ה' בהם. ועל דא (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. ומהו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם? זהו (בראשית ו ה) רק רע כל היום, וזהו (משלי ב) רע רע יאמר וגו'.

ועל דא (שמות לג כג) וראית את אחורי. זהו שכתוב (איכה ב ג) השיב אחור ימינו. וכתיב (דברים לב כ) אסתירה פני מהם אראה מה אחריהם וגו'. ועל דא בשעה שישאל היו בלב שלם לפני ה', מה היתה? (דברים ה ד) פנים בפנים דבר ה'. (ואם לא - בצד האחוריים) וזהו העריות. זהו שכתוב (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה.

ויש אחור מן קדושה. זהו שכתוב